

z ostatních panství došlých kromě obyčejných písní kostelních není tam žádných jiných“, o čemž lze ovšem důvodně pochybovati. Okresní hejtman Těšínský přikládá ku své zásylce tento skrovničský seznam příspěvků: od rektora Šoblíka 1 píseň, od Těšínské komory 2 písně svatební, 1 pastýřskou, 1 „horskou“ (Gebirgslied), od Karvínského rektora Horského 2 písně, od superintendenta a. v. 2 písně adventní a od Bystřického rektora 1 píseň kostelní. Přes to však ze všech krajů Moravy a Slezska i po takových menších větších troškách nascházet se dosti značný počet příspěvků, jež uloženy jsou ve zdejším Musei Františkově.

První tyto sbírky lidových písní moravských zůstaly, pokud mi známo, posud nepovšimnuty. Ani Sušil nezmiňuje se o nich. Mne na ně laskavě pozorna učinil musejní kustos, p. Dr. V. Schramm, ale sbírka má tehdy už byla vytištěna. Nemyslím však, že výtěžek odtud značný bude. Pokud jsem zatím jen povrchně do příspěvků těch nahledl, přesvědčil jsem se, že skutečné písně lidové tam obsažené, ne-li všechny, tož jistě většinou také ve sbírce Sušilově se nalézají, napsané i co do slov i co do nápěvu mnohem lépe. Většinou pak jsou tam písně jednak církevní, vypsané z kancionálův a kostelních zpěvníků, jednak písně světské, jež původ svůj vzaly ve společnosti městské, od obecného lidu značně rozdílné. Tyto jsou asi takového rázu, jako písně, jež umístil Kollár ve druhém svazku svých Zpěvů pod názvem písní městských, rektorských a pod. Té totiž doby, kdy nezajímala ještě politika myslí všech, i naše společnost měšťanská měla svou poesii, od poesie lidové značně odchodnou, již asi výhradně pěstovali tehdejší rektori. Tito byli snad také původci mnohých našich koled, z nichž toliko menší část má do sebe ráz čistě lidový. Ve sbírce zaslané z Kojetína Jos. Pálkou nalézáme také tři „opery“. V první napsané nářečím hanáckým vystupují osoby: Žena (canto I.), kmotra (canto II.), ožralý muž (basso); ve druhé, týmž nářečím sepsané: matka (canto), syn (alto), otec (tenore), rektor (basso I.), Landebork (basso II.). Třetí složena jest českým jazykem spisovným, a název její jest „Veritas exulans cogente Mundo et Politica“. Osoby jednající jsou: Veritas (canto), Politica (tenore), Mundus (basso).

R. 1824 Fr. L. Čelakovský požádal našeho Fr. Sušila za některé písně moravské pro svou sbírku Slovanských písní národních (vydanou ve třech dílech roku 1822, 1825 a 1827). Tím vznikla v Sušilovi myšlénka „sbíratí ty perly po vlasti moravské“. První